

conte gralloneri

- 6 -

- Hola! No em coneixeu oi? És clar sóc Na Gralla Picuda, la meua família és de nissaga granollerina, però jo, és a dir els meus pares van emigrar quan tot just havia sortit de l'ou. Us demanareu per què, oi? Ja us ho diré. Vivíem al costat del tercer braç a la dreta del ferro forjat del campanar, prop de la campana grossa, això quan no plovia, si ho feia el nostre estatge estava a la finestra que dona de cara al Congost dins de la torra. Bé, com us deia, vam emigrar i ho vam fer perquè a Granollers no teníem res que ens fos plaent, no hi estavem a gust en un mot, la gent deia -Quin disbarat !!- què són uns animals lletjos i poc agradables, i les gralles de l'escut què? no sé si us he dit que l'avi del meu rebesavi fou el model de les gralles de l'escut Granollerí.

I bé avui volava pel damunt del Coll de la Manya i he vist allà lluny cap el centre de la vila molt de moviment m'hi he atansat d'un vol i m'he sorprès, renoi i quina mà de gent hi havia, la Plaça de la Porxada, per cert que jo no l'havia vista amb aquest terra tan bonic i els arbres, i els carrers tan nats, com us deia la plaça era plena de gom a gom, la gent hi reia, hi balla-

va, s'hi asseia, ah!! hi havia tot de radetes amb cartells dels pobles de la Comarca, pobles on jo hi passo de tant en tant en els meus viatges. De sobte m'he sentit anyoredissa, han acudit al meu record fets de quan jo era jove i m'ha semblat sentir la veu de la meua àvia explicant-me fets passats i m'he quedat a veure com eren els granollers d'avui, doncs bé em penso que retornar al campanar, encara que ben mirat no és pas igual que quan presidia senyorívola nau de l'església antiga, no hi faré res em quedaré i tot volant aniré a l'Ajuntament a demanar-los si no s'hi podria fer quelcom per millorar-la, també hauré de restablir les meves antigues coneixences, no sé si trobaré gaire gralles, sino n'hi han hagut de fer amistat amb els coloms, avui dient que tot és possible, això de convertir gralles i coloms ja ho havíem fet se'n dir DEMOCRACIA D'AUS oi?.

En fi com que sé que es publica aquesta revista i jo en el fons sóc molt granollerina us faig saber la meua decisió d'intel.lar-me de nou aquí, oi que m'incloureu al cens?.

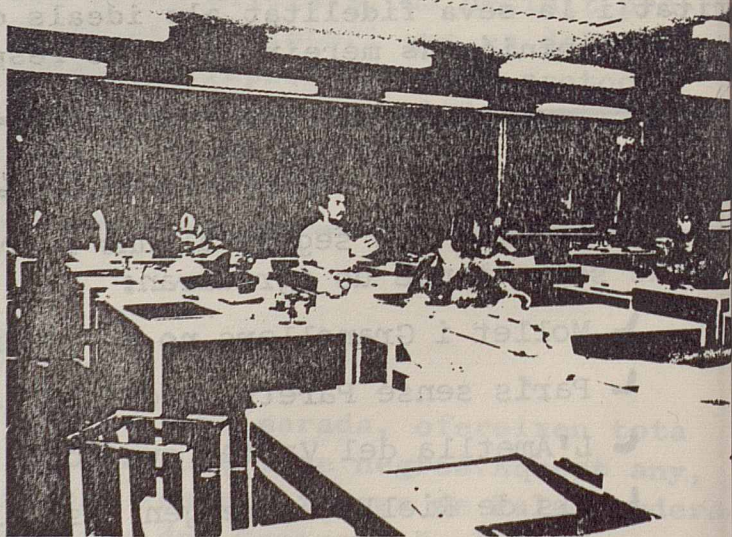
Espero que no hi hagi xicotets amb mandrons disposats a apedregar-me. Us saluda NA GRALLA PICUDA.

N O T A

Aquest matí el consell de redacció ha rebut un telegrama de felicitació de la Sra. Raquel Welch tot adjuntant-nos al mateix temps unes fotos seves perquè fos sin publicades a la nostra revista.

Malgrat tots els esforços fets pels nostres tècnics ens ha estat impossible poder-les publicar donat que la nostra màquina d'offset no pot fer sortir el relleu.

Ens sap molt de greu que s'hagi produït aquest contratemps, però posats en contacte amb la Sra. Welch ens ha dit per telèfon que l'any que ve ja tindria solucionat el problema i les podríem publicar.

Vista aèria de la Redacció de "Pedra de l'Encant". Com podreu comprovar els seus membres es troben pensant de debò.